

[Kim Behnke]

dansk lovgivning, som går hen og undergraver danske virksomheders muligheder.

Det, som dette her jo drejer sig om, er det ophavsretlige, når man har udviklet et edb-program, og en af de bestemmelser, som vi er mest bekymrede for, er bestemmelsen om, at hvis man har købt et edb-program og man ved brugen af det edb-program konstaterer, at der er fejl i det, så har man ret til at gå ind og åbne – for nu at sige det på forståeligt dansk – edb-programmet og lave de rettelser, man synes man har brug for. Men ved at åbne edb-programmet, får man jo indsigt i selve det grundlag, edb-programmet er skrevet på, og det kan meget vel . . .

Formanden:

Der er ingen tvivl om ophavsretten til alle de små bemærkninger, der falder rundt om i Folketingssalen i øjeblikket, men vi drøfter edb-ophavsret her, og det beder jeg om at vi får ro til.

Kim Behnke (FP):

Dér, hvor det kan gå galt, er, hvis man ved hjælp af loven tillader køberne af edb-programmer at gå ind og åbne edb-programmerne og dermed få indsigt i, hvordan edb-programmet er opbygget, for så kan man, om jeg så må sige, få adgang til at hugge ideen, for at sige det på godt dansk. Så kan man lave parallelle programmer og dermed gå ud og konkurrere med kopiprogrammer.

I øjeblikket er det sådan, at der i 90 pct. af de kontrakter, der indgås, står klart og tydeligt, at hvis man konstaterer fejl i et edb-program, så har man kun én ting at gøre, og det er at rette henvendelse til leverandøren og bede leverandøren om at rette fejlen. Det er altså ikke kunden selv, der retter fejlen i programmet, og når det er leverandøren, kan leverandøren bevare fuld ophavsretlig beskyttelse.

Hvis man med denne lov tillader enhver kunde at åbne edb-programmerne under mere eller mindre berettiget påskud om, at der skal rettes fejl i programmet, så kommer vi efter vores mening i den situation, at hvis danske edb-producenter laver gode, smarte programmer, som generer nogle af de store på det internationale marked, ja, så kan de købe en kopi af programmet og derefter sige: I øvrigt er der noget, vi skal have rettet, hvorefter de kan stjæle ideen fra den danske virksomhed.

Derfor vil jeg godt bede om, at vi under et fornyet udvalgsarbejde får mulighed for at diskutere, hvilke konsekvenser det får for danske virksomheder, fremfor blot fra ministeren at få et lakonisk svar om, at det er i overensstemmelse med EF-direktivet. Vi havde ikke forventet, at ministeren ville fremsætte et forslag, der var i strid med et EF-direktiv, men der er jo forskel på, hvordan man implementerer det i en dansk lovgivning, og om det giver anledning til problemer for danske virksomheder.

Endelig er der spørgsmålet om, at man i en lovtæst bruger en formulering som, at noget er »let og hurtigt tilgængeligt«. Man kan spørge: Hvordan i alverden skal en dommer ved en konkret retssag afgøre, om noget har været let og hurtigt tilgængeligt? Dér har ministeren så præciseret, at det skal have været tilgængeligt i en dokumenteret form, og det synes vi er en god præcisering, som vi eventuelt kan få skrevet ind i en tillægsbetænkning, så domstolene ved given lejlighed kan have det som udgangspunkt for at dømme. For med formuleringen »let og hurtigt tilgængelig« – uanset at det er en direkte oversættelse af EF-direktivet – kan domstolene have ganske gevaldigt svært ved at afgøre, om noget har været let og hurtigt tilgængeligt.

Med disse bemærkninger skal jeg anmode formanden om, at vi får endnu en udvalgsbehandling af dette lovforslag. Mit hovedpunkt er altså, at adgangen til – som det hedder teknisk – at dekompile programmer skal indskrænkes, sådan at man ikke under påskud af, at man vil rette i et edb-program, kan åbne hvad som helst, for det kan på længere sigt få nok så alvorlige konsekvenser for danske edb-producenter. Jeg håber, at vi kan nå til overensstemmelse, inden vi når frem til tredjebehandling.

Formanden:

Jeg var tydeligvis alt for venlig før. Nu skal jeg udlægge teksten: Der skal være mere ro i salen. Ministermøder, gruppemøder og andre møder hører ikke hjemme under andenbehandling her i salen, men andre steder.

Qvist Jørgensen (S):

Jeg vil gerne starte med at sige, at det ikke er Socialdemokratiets politik nogen sinde at gå imod et ønske – og det er direkte adresseret til